

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentaria Vetustissima & profundissima Super Canticvm Canticorum Salomonis Qvod Hebraice Dicitvr Sirhasirim

Wolbero <de Sancto Pantaleone>

Coloniae Agrippinae, 1630

Versvs VI. Pessulum ostij mei, aperui dilecto meo: at ille declinauerat
atque transierat. Anima lique facta est, vt dilectus locutus est: quaesiui, &
non inueni illum; vocaui, & non respondit mihi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10027

Quomodo dilecta dilecto aperiat.

querer fructum, dignum fuit vt prædicationis officium non refugerem, sed sicut ei meum cor gratiâ ipsius aperueram, sic illi quoque proximorum corda eadem gratiâ per prædicationem aperirem.

1° Cor. 9.

Manus spon-
sa myrram
distillare est
opera eius
mortificati-
onem carnis
redolere.

Manus autem meæ distillauerunt myrram, quia iuxta Doctoris gentium vocem, *castigavi corpus meum & seruituti subieci, ne forte dum alijs prædicarem, ipsa reprobata efficerer.* Manus enim meæ sunt opera mea, quæ semper myrram distillare debent, quia mortificationem carnis, vitiorum abstinentiam, & virtutum affluentiam semper redolere debent.

Cant. 8.

Iohan. 15.

Digitus spon-
sa pleni sunt
myrra probatissima,
quando vir-
tutum eius
opera sunt
discreta
charitate di-
uina & fra-
ternâ.

Digitus vero mei pleni sunt myrrâ probatissima, quia ipsa mea si qua sunt virtutum opera, magna quidem debent habere discretionis moderamina, sed ipsa discretio redundare debet charitate diuinâ atq; fraterna. Quid enim est myrra probatissima nisi charitas omnium virtutum electissima? quare autem myrra, nisi quia fortis est vt mors dilectio, & dura sicut inferus amulatio? maiorem enim nemo charitatem habet quàm vt animam suâ ponat quis pro amicis suis.

Digitus ergo mei, id est actus in vnâ mente quasi in vno corpore decem præceptis discreti, *pleni sunt myrra charitatis*, quia cum dilectum meum fortiter diligo, pro eius legibus seruandis & prædicandis vsque ad mortem laborare non detrecto.

Pro fratrum quoque salute vel

necessitate hanc discretionem habere studeo, vt cum magis in diuinâ contéplatione suspendi cupiam, fraterna tamen charitas interdum me compellat descendere, & myrram laboris ad eorum vtilitatem colligere.

Igitur cum exhortatione dilecti mei, iam surrexissem, vt verbum vitæ proximis prædicando, illorum quoque clausa corda aperirem ei, manibus meis myrram distillantibus, digitis etiam myrrâ probatissimâ plenis, ad officium prædicationis me accinxi.

VERSVS VI.

Pessulum ostij mei, aperui dilecto meo: at ille declinauerat atque transferat. Anima liquefacta est, vt dilectus locutus est: quasi sui, & non inueni illum; vocaui, & non respondit mihi.

Solui, inquam, ad tempus rigorem propositi mei, siue clausuram silentij mei, & procedens in publicum, os meum aperui, & atraxi spiritum. Reiecto etiam à me ipsâ omni obstaculo mentis, cœpi diligentius perferutari mirabilia testimonia dilecti, quæ & opere ostederem, & sermone enuntiarem. Sed cum optarem, vt ad me totus intraret, diceretque ei cū Moysè, *Domine ostende mihi faciē tuā, ille iā declinauerat atque transferat*, & tantū posteriora sua aliquatenus videnda reliquerat.

Ps. 118.
Quid sit
pessulum
ostij aperire
dilecto.

Exod. 33.

Aa 3

Quid

Declinare
atque tran-
sire dilecti
quid fuerit.

Quid enim fuit eius declinare atque transire? Vtique eius declinare fuit de illâ sublimitate cœlorum ad nostra infima nascendo & moriendo se deponere, quod quia fecit cum tempore, hoc fuit eius transire: nam cuncta illa in transita fuerunt, *Christus enim resurgens iam non moritur, mors illi vltra non dominabitur.* Cum ergo intenderem vt eum sicuti est aliquatenus comprehenderem, & alijs audire cupientibus quoquo modo ostenderem, abscessit, declinavit, & transiit, quia incomprehensibilis est, & in hac vitâ nemo diuinam illam substantiam sensu perfectè capere potest. Cumque transisset, sola posteriora eius vidi, quia de humanitate illius intelligere aliqua, & prædicare potui.

Cumq; ita Dilecti mei dicta & facta prædicarem, & ad eius præcepta seruanda & vestigia sequenda animos audientium prouocarem, maior me compunctionis vis dissoluit, ita vt tota in eius amore effluerè, quia ille qui ex me alijs foras per vocem prædicationis, mihi quoque intus per gratiam inspirationis loquebatur. Quotiescunque enim eum prædicamus, ipse in nobis & per nos loquitur sicut & in Euangelio dicit, *non enim vos estis qui loquimini, sed spiritus Patris vestri qui loquitur in vobis.* Vbi autè spiritus Patris loquitur, loquitur & filius, quia quorû est vna substantia, vna est &

Matth. 10.

operatio. Tanta autè dulcedine locutionis eius capta sunt, vt illû interiorius audiendo anima mea ab omni duritiâ non tantum mollesceret, sed etiam liquefceret, & ad bonorum operum quotidiana exercitia deliberato consilio conualescens, cum psalmistâ diceret, *audiam quid loquatur in me Dominus Deus.* Bene quippe in se loquentem Deum attendit, qui inspiranti gratiæ & liberum præcuncti arbitrium promptâ voluntate obedit: loquentem etiâ in se Deum audit, quisquis ea quæ in scriptura sacra legit, ipso reuelante intelligit. Cumque frequentius in ea meditando Deum quærit, quo eum subtilius rimatur, eo altius in corde illius Deus eleuatur: vnde dicit psalmista, *accedet homo ad cor altû, & exaltabitur Deus;* & in Ezechiele scriptum est, *quia cum eleuarentur animalia de terra, eleuabantur simul & rota iuxta ea:* quo enim attentius sacre scripturæ intenditur, eò sublimius ipsa in spirituales sensum subtiliter consideranti subleuatur. Anima spõ-
sponfa quo-
modo li-
quefacta ad
locutionem
spõsi.

Cum ergò ad huiusmodi locutionem dilecti; anima mea per igne charitatis liquefceret, vehementius illum legendo, meditando, prædicando quæsiui, & qualis esset cognoscere desideravi: quæsiui eum orando, ieiunando, vigilando, carnem macerando, sed in hac vita illum sicuti est inuenire non

Dilectus
quomodo
quærat, nec inueniatur.

Ezech. I.

Ps. 84.

Ps. 63.

1. Cor. 13.

Quid sit
quod dile-
ctus Sponsæ
vocanti non
responderi.

non potui. *Quæ siue ergo illum, & non inueni*, quia neque ipsa eum legendo perfectè cognoscere, neque prædicando alijs ostendere potui; *videmus enim per speculum in ænigmate. Vocauit, & non respondit mihi*: cum putarem eum iam mihi quasi præsentem, quamuis quodammodo longiusculè positum, & veluti mox comprehensura, vocarem aliqua subtilis intelligentiæ voce, non respondit mihi, quia retractanti mihi quæ putabam me perfectè intellexisse, per reciprocam gratiæ suæ vocem ad plenum non aperuit. Scriptum namque est in visione Ezechielis Prophetæ, *quia cum fieret vox super firmamentum, stabant animalia & submittebant alas suas*. Iam enim alas intimæ contemplationis expanderant, iam diuinitatis quantamcunque cognitionem, quamuis tamen in ænigmate mente volando conceperant, sed cum vox non sub firmamento neque de firmamento, sed supra firmamentum fieret, substituerunt ultra progredi non valentes, submissisque alis inchoatæ contemplationis, quia supra te esset incomprehensibilem comprehendere animaduenterunt. Aestimantibus quippe tam præsentem vt eum comprehendere possent, vocauerunt, sed ipse eis non respondit, quia quod de Deo se intellexisse putabant, hoc

ita esse interioris voce allocutionis non ostendit. *Vocauit ergo, & non respondit mihi*, quia dum supra me aliquid conari vellem, quantum infra hoc essem agnoui, dum nullam incomprehensibilis substantiæ perfectam cognitionem assequi potui.

VERSVS VII.

Inuenerunt me custodes qui circum-eunt ciuitatem: percusserunt me, & vulnerauerunt me, tulerunt pallium meum mihi custodes murorum.

Quid ergo? deposui alas quas frustra ultra posse meum expanderam, & ad scripta siue dicta sanctorum Patrum conuersa audiui, *ne progrediaris terminos quos posuerunt Patres tui, qui vtique spiritu sancto inspirati locuti sunt, & viam, modumque credendi, siue de Deo disputandi ostenderunt. Ipsi nimirum sunt custodes ciuitatis, hoc est sanctæ Ecclesiæ de qua scriptum est, gloriosa dicta sunt de te ciuitas Dei, quia custodiunt eam ab incursum malorum spirituum & hominum verbis & exemplis & orationum suarum præsidij.*

Isti ergo inuenerunt me, quia me ab intentione mea priori recipientem, & eorum me dictis & scri-

Quinam significantur per vigileptis

Ezech. 1.

Prou. 103.

2. Petr. 1.

Psal. 86.